

פרשת בחקתי תשפד – איך הופכים קללות לברכות?

1. מגילה לא,ב: עזרא תיקן לישראל שיהיו קורין קללות שבתורת כהנים [פרשת בחקתי] קודם עצרת וקללות שבמשנה תורה [פרשת כי תבוא] קודם ראש השנה. מאי טעמא? אמר אביי ואיתימא ריש לקיש: כדי שתכלה השנה וקללותיה. בשלמא קללות שבמשנה תורה כדי שתכלה שנה וקללותיה, אלא קללות שבתורת כהנים וכי עצרת ראש השנה היא? כן ... דתנן בעצרת נידונים על פירות האילן - השל"ה בשם התולעת יעקב (סתרי חג השבועות): הפירות הם הנשמות הפורחות מאילנו של הקב"ה, והעולם נידון ביום זה על התורה שנתנה בו שבטלו עצמם ממנה, והוא אמרם על פירות האילן שלא השלימום בתורה ובמצוות כראוי.

היום יום ד סיון: חג השבועות הוא זמן המוכשר לעשות הכול לטובת לימוד התורה והעבודה ביראת שמים. וכן להתעסק בתשובה בנוגע ללימוד התורה באין מפריע משטן המקטרג, כדוגמת זמן התקיעות בראש השנה ויום הקדוש דצום הכפורים.

2. גור אריה דברים כז,יב: למה כתב קלה בקרא? אדרבה הוי למכתב הברכה [ונבין את ההיפך]?

היום יום יז אלול: רבינו הזקן היה בעצמו הקורא בתורה. פעם לא היה בליאזנא בשבת פרשת תבוא ושמע [בנו] אדמו"ר האמצעי - והוא עודנו קודם בר-מצוה - הקריאה מאדם אחר. עוגמת הנפש מהקללות שבתוכה הביאה אותו לכאב לב, עד שביום הכיפורים הסתפק אביו אם יוכל להתענות. כששאלו את הבן: הרי בכל שנה קוראים פרשה זו? ענה: **כשאבא קורא 'אין הם נשמעים לקלות'.**

תנחומא ראה: כשבא משה לברכנו - מעט ברכנו וכשבא לקללנו הרבה קללנו?!... הקללות בתורת כהנים כט פסוקים והברכות יא פסוקים?!... [אלא] מי שמביט בהן מוצא הברכות יתרות על הקללות ... בברכות פתח באל"ף - 'אם בחקתי' וסיים בתי"ו 'ואולך אתכם קוממיות', שהברכות באות מאל"ף ועד תי"ו. ואילו הקללות פתח באות ו' - 'ואם לא תשמעו' וסיים ב-ה' - 'ביד משה' ובין ו ל-ה אין כלום. ויקרא רבה לה: קללות מן ו עד ה' ולא עוד אלא שהן הפוכות מסדר האותיות (שהאות ו באה אחרי ה). אמר רב אבין: אם זכיתם הריני הופך לכם קללות לברכות. אימתי? כשתשמרו את תורת.

3. רמב"ם תשובה ט: מאחר שנודע שמתן שכרן של מצות הוא חיי העולם הבא ... והנקמה שנוקמים מהרשעים היא כרת [הנפש שאינה זוכה לעולם הבא] ... מהו שכתוב בכל התורה אם תשמעו יגיע כך ואם לא תשמעו יקרה אתכם כך וכל אותן הדברים בעולם הזה, כמו שובע ורעב ומלחמה ושלוה? **דרשת הרמב"ן לראש השנה:** הרי רבותינו מהפכים קערה זו ואמרו (קידושין לט,ב) כי מי שזכויותיו מרובים מעוונותיו - **מריעים** לו (בעולם הזה, לנקותו מעוונותיו ויטול שכרו שלם בעולם הבא)... ומי שעוונותיו מרובים מזכויותיו - **מטיבים** לו (בעולם הזה, לשלם שכר מצוותיו ולטורדו בעולם הבא)?

ספר העקרים מאמר ד לט: הספק אשר לא סרו ראשונים ואחרונים מלספק בו: **למה לא נזכר בתורה היעוד הרוחני בפירוש כמו שנזכרו היעודים הגשמיים?**

מדרש שמואל אבות א,ג: 'אל תהיו כעבדים המשמשים את הרב על מנת לקבל פרס' - בדברי השלם הזה נתחבטו כל המפרשים ... כי יעודי התורה לא יחשו מלקרות בני אדם לעבודת המצווה מפני השכר, שנאמר 'למען יאריכון ימיך ולמען ייטב לך', 'ושמרת את חקיו ואת מצותיו למען ייטב לך'... ואם הוא יתברך רוצה שתהיה עבודתנו להנאתנו ולתועלתנו, איך יאמר אנטיגנוס שהיא עבודה פסולה?

4. רמב"ם תשובה שם: הקב"ה נתן לנו תורה זו עץ חיים היא וכל העושה כל הכתוב בה ויודעו דעה גמורה נכונה זוכה בה לחיי העולם הבא ולפי גודל מעשיו ורוב חכמתו הוא זוכה. ו[עוד] הבטיחנו בתורה שיסיר ממנו כל הדברים המונעים אותנו מלעשותה, כגון חולי ומלחמה ורעב וכיוצא בהן וישפיע לנו כל הטובות המחזיקות את ידינו לעשות התורה, כגון שובע ושלוה ורובי כסף וזהב כדי שלא נעסוק כל ימינו בדברים שהגוף צריך להן אלא נשב פנויים ללמוד בחכמה ולעשות המצוה ... וכן הודיענו שאם נעזב התורה מדעת ונעסוק בהבלי הזמן .. שדיין האמת יסיר כל טובות העולם הזה שהן חזקו ידיהם לבעוט ומביא עליהם כל הרעות המונעים אותן מלקנות העולם הבא כדי שיאבדו ברשעם.

התוועדות הרבי מלובאוויטש תשמה ה/2785: אף שלדברי רבי יעקב, אין שכר מצוות בעולם הזה, אמנם כל זה הוא השכר, אבל וודאי שהקב"ה נותן ליהודי כל טוב גשמי בעולם הזה - לא בתור שכר - כי אם כדי שיוכל לקיים תורה ומצוותיה מתוך מנוחה, שמחה וטוב לבב (כהרמב"ם תשובה ט).